

Η αναπνοή μας

Θα προηγηθεί διάλογος!
Δεν υπήρξε διάλογος!
Στη δημοκρατία επιβάλλεται ο διάλογος!
Εγινε διάλογος!

Όλοι ζητούν τον διάλογο, μιλούν για διάλογο, όμως τελικά ελάχιστες φορές υπάρχει ουσία πίσω από τις αναφορές σε διάλογο... Στην ελληνική πολιτική πραγματικότητα, ο διάλογος έχει καταστήσει ένα χαπάκι εκτόνωσης κάποιας κρίσης, χωρίς θεραπεία για την όποια νοσηρή κατάσταση έχει προκύψει.

Όμως ο διάλογος αποτελεί μια εξαιρετικά σημαντική πολιτική διαδικασία, έκφραση δημοκρατικής συμμετοχής αλλά και ευαισθησίας. Δεν είναι κοινωνική εκδήλωση, δεν είναι πανηγύρι! Η διεξαγωγή του, έχει συγκεκριμένες προϋποθέσεις, με κυρίαρχη την ύπαρξη θέσεων πάνω στις οποίες κατατίθενται απόψεις και αντιπροτάσεις, και φυσικά την ύπαρξη πλαισίου που καθορίζει θέματα διαδικασίας και ουσίας. Η επιτυχία του εξαρτάται από την συμμετοχή, και κυρίως από την ουσία των θέσεων που καταθέτουν οι συμμετέχοντες.

Από το 2004, η Κυβέρνηση έχει αρκετές φορές ανοίξει τον διάλογο για την παιδεία. Την απάντηση στα αποτελέσματα αυτών των διαλόγων έδωσε πρόσφατα ο νέος Υπουργός Παιδείας κ. Σπηλιωτόπουλος, με την περίφημη πλέον δήλωση του για την έναρξη ενός νέου διαλόγου σε «tabula rasa» (πινακίδα με σβησμένο ό,τι είχε γραφεί!!). Ανεξάρτητα από στόχους και σκοπιμότητες, η δήλωση αυτή αποτελεί την πιο σκληρή κριτική, στους μέχρι σήμερα διαλόγους. Πρόκειται για την ουσιαστική ομολογία αποτυχίας στο διάλογο και κατ' επέκταση στην πολιτική για την παιδεία.

Την ίδια ώρα, τώρα και ένα χρόνο βρίσκεται σε εξέλιξη ένας άλλος, όπως προκύπτει, ουσιαστικός διάλογος για την παιδεία. Σε πολλαπλές ανοικτές διαδικασίες σε όλους τους νομούς της χώρας, με την συμμετοχή εκπαιδευτικών, γονέων, νέων και εκπροσώπων των κατά τόπους μαζικών φορέων, έχει γίνει η παρουσίαση της πρότασης του ΠΑΣΟΚ για μια βαθειά μεταρρύθμιση στην παιδεία - από το Νηπιαγωγείο μέχρι τα μεταπτυχιακά. Πάντα ακολούθησε συζήτηση, κατατέθηκαν απόψεις - συχνά αντικρουόμενες - έγιναν αντιπροτάσεις.

Τα πορίσματα του ευρύτατου αυτού διαλόγου, υπήρξαν το αντικείμενο συζήτησης σε έξι διαφορετικές θεματικές εκδηλώσεις, για την διαμόρφωση των βασικών εισηγήσεων στο Φόρουμ Παιδείας της 3-4 Απριλίου, με τη συμμετοχή 2000 συνέδρων από όλη την Ελλάδα και συζήτηση σε επιμέρους θεματικά τραπέζια.

Μένει να αποδειχθεί σε ποιο βαθμό μπορεί το ΠΑΣΟΚ να λύσει τα εξαιρετικά πολύπλοκα και πολυδιάστατα θέματα της παιδείας. Ένα όμως είναι βέβαιο. Έδωσε ένα εξαιρετικό μάθημα για το τι σημαίνει διάλογος, πως οργανώνεται, και πως προωθείται η συμμετοχή και διαμορφώνεται η συναντίληψη στα μεγάλα πολιτικά θέματα. Έδωσε ένα μήνυμα αισιοδοξίας....

Η Συντακτική Ομάδα

Πράσινη ανάπτυξη για απάντηση στην κρίση

Η διεθνής οικονομική κρίση έχει ξεσπάσει και λαμβάνει πλέον χαρακτηριστικά θύελλας με απρόβλεπτη ένταση και αποτελέσματα. Η αλήθεια είναι ότι δεν πρόκειται για κεραυνό εν αιθρία. Πολιτικοί και οικονομολόγοι εδώ και λίγα χρόνια, έχουν επισημάνει τις αδυναμίες του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος να ελέγξει την ξέφρενη κερδοφορία των υπερεθνικών επιχειρήσεων και να θέσει κανόνες, την ώρα που χώρες και πληθυσμοί ευρύτατων περιοχών του πλανήτη αντιμετώπιζον το φάσμα της πείνας.

Η επαφή μου με αυτή την πραγματικότητα την περίοδο που υπηρέτησα ως Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης - και μάλιστα αρμόδια για θέματα κοινωνικής πολιτικής - ήταν η βάση στην οποία στηρίχθηκε η θέση που διατύπωσα το 2006 στο βιβλίο μου «Έξυπνη Ελλάδα» για την ανάγκη μιας νέας παγκόσμιας διακυβέρνησης. Με ένα **νέο ρόλο του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (ILO), του Διεθνούς Οργανισμού Εμπορίου (WTO) και της Παγκόσμιας Τράπεζας**, καθώς και την ανάγκη για ένα **νέο διεθνή Οργανισμό Περιβάλλοντος, στα πλαίσια του ΟΗΕ.**

Της Άννας Διαμαντοπούλου

ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης προϋπόθεση για έξοδο από την κρίση

Σήμερα, όσο ποτέ **ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης** που θα θέτει **παγκόσμιους και δεσμευτικούς οικονομικούς, κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς κανόνες** είναι η προϋπόθεση για τη έξοδο από τη κρίση και κυρίως για την επόμενη μέρα. Σήμερα η συμμετοχή σε οποιοδήποτε από τους διεθνείς οργανισμούς πρέπει να σημαίνει σεβασμό και πειθαρχία σε όλους χωρίς εξαίρεση.

Η συντηρητική και νεοφιλελεύθερη πολιτική που κυριαρχεί σε Αμερική και Ευρώπη, την τελευταία δεκαετία, δεν κατάφερε να αποτρέψει τα χειρότερα, με αποτέλεσμα να βιώνουμε την μεγαλύτερη κρίση μετά τον πόλεμο, και να σπεύδουμε εκ των υστέρων να κάνουμε αυτά που έπρεπε να έχουν γίνει, όταν κτυπούσαν τα πρώτα καμπανάκια.

Σε μια κρίση σαν και αυτή **όλα αλλάζουν. Το παγκόσμιο μοντέλο διακυβέρνησης, οι θεσμοί της ΕΕ, οι προτεραιότητες της επόμενης μέρας** ακόμα και η μέτρηση του ΑΕΠ τείνει να μεταβληθεί ριζικά. Δεν είναι τυχαίο ότι η Επιτροπή υπό τον Stieglitz και τον Fitussi - που όρισε ο Σαρκοζί - επεξεργάζεται πρόταση για τελείως διαφορετική μέτρηση του ΑΕΠ με ενσωμάτωση περιβαλλοντικών παραμέτρων και ο Πρόεδρος Ομπάμα στοχεύει σε 800.000 νέες θέσεις εργασίας, στην λογική της πράσινης ανάπτυξης.

Η κρίση δεν αντιμετωπίζεται με εργαλεία του '90

Η οικονομική αυτή κρίση που σαρώνει το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα και αποδιαρθρώνει τη παραγωγική βάση σε όλες τις χώρες της ΕΕ δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με τα εργαλεία της δεκαετίας του '90. Τότε ήταν άλλα τα δεδομένα, άλλα τα μεγέθη και άλλες οι προοπτικές. **Σήμερα το Σύμφωνο Σταθερότητας, οι κανόνες της ελεύθερης αγοράς, η πολιτική ανταγωνισμού και εμπορίου, με δεδομένη την έλλειψη ενιαίας οικονομικής πολιτικής στην ΕΕ, είναι ανεπαρκή εργαλεία** για την αντιμετώπιση της ύφεσης και την ανατροπή του κλίματος.

Συνέχεια στην σελ. 4

FORUM

για την παιδεία στις 5 Απριλίου

Με ένα φόρουμ για την παιδεία στις 5 Απριλίου και ομιλία του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ Γιώργου Παπανδρέου, ολοκληρώνεται ο πρώτος κύκλος διαλόγου που εξελίσσεται στο ΠΑΣΟΚ τους τελευταίους μήνες.

Πρώτα πραγματοποιήθηκαν σε όλη την Ελλάδα εκδηλώσεις για την παιδεία, με την οργανωμένη παρουσίαση των θέσεων του Κινήματος για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Σε αυτές **συμμετείχαν όλοι οι συντελεστές της παιδείας: οι Ενώσεις των εκπαιδευτικών, οι Ενώσεις των γονέων, τα Επιμελητήρια, η Αυτοδιοίκηση, τα Εργατικά Κέντρα, κλπ.**

Τις τελευταίες εβδομάδες γίνονται διαδοχικές ειδικές πανελλαδικές συναντήσεις πάνω στις θέσεις του ΠΑΣΟΚ για :

- την αναβάθμιση του Λυκείου και την πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση
- την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και το Ολοήμερο Σχολείο.
- την δια βίου εκπαίδευση.
- την μεταρρύθμιση στην Τεχνική Εκπαίδευση
- την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, τα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ.
- την ειδική αγωγή

Σε αυτές γίνονται εξειδικεύσεις και διαμορφώνονται οι τελικές εισηγήσεις, για τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ, με τη συμμετοχή στελεχών του αλλά και παραγόντων της παιδείας από όλη τη χώρα και από όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης.

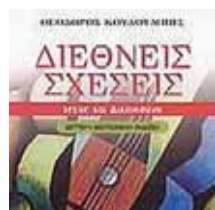
Διάλογος μέσω Web Radio και Web TV του ΠΑΣΟΚ

Μια σημαντική καινοτομία είναι ότι όλος ο διάλογος αναμεταδίδεται από το Web Radio και το Web TV του ΠΑΣΟΚ με τη δυνατότητα συμμετοχής σε αυτόν χιλιάδων ανθρώπων από όλη τη χώρα. Πρόκειται για ένα ηλεκτρονικό διάλογο με τον οποίο συγκεντρώνονται πολλές και πολύ ενδιαφέρουσες απόψεις. Αξίζει να σημειωθεί ότι είναι η πρώτη φορά που γίνεται τόσο οργανωμένη χρήση των μέσων που έχει στη διάθεσή του το ΠΑΣΟΚ.

Διαβάστε επίσης...

- Τιμητική έκδοση για τον Θ. Κουλουμπή
- "Κι αν βγαίναμε απ' το καβούκι μας"
- Ταξίδι στην ΑΘΗΝΑ τον 18ο και 19ο αιώνα
- «Ένωση Πολιτών για την ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ»
- Εκλογές 7 Ιουνίου

Μεγάλη θύελλα – μεγάλες ανατροπές

Με θέμα: «Η οικονομική κρίση στην Ευρώπη και στην Ελλάδα – Η μεγάλη θύελλα και οι μεγάλες ανατροπές»: πραγματοποιήθηκε εκδήλωση συζήτηση που οργάνωσε η «Ένωση Πολιτών για την Παρέμβαση» στο ΕΒΕΑ.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν, ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Χατζηδάκης, η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Διαμαντοπούλου και το στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Χατζησωκράτης. Στην μεγάλη κατάμεστη αίθουσα, πρώτος χαιρέτησε την εκδήλωση ο Πρόεδρος της «Παρέμβασης», Ομ. Καθηγητής του ΛΣΕ κ. Νίκος Μουζέλνις. Τις τρεις τοποθετήσεις ακολούθησε ουσιαστικός διάλογος με το ακροατήριο.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον προκάλεσαν οι συγκεκριμένες προτάσεις της κ. Διαμαντοπούλου για διέξοδο από την κρίση. Προτάσεις για την παγκόσμια διακυβέρνηση, τις αναγκαίες ευρωπαϊκές πολιτικές, αλλά και ειδικότερα για την Ελλάδα. Μεταξύ άλλων επεσήμανε:

«Το τρίγωνο της απελπισίας»

«Η πρώτη παρατήρηση για την Ελλάδα, είναι ότι η συμμετοχή της στην ευρωζώνη αποδεικνύεται ευεργετική. Το ευρώ εν μέσω κρίσης παρέχει προστασία. Η συμμετοχή όμως στην ευρωζώνη, δεν ήταν αρκετή για να προστατεύσει την ελληνική οικονομία από την μεγάλη διεύρυνση των επιτοκιακών περιθωρίων δανεισμού (spreads) γεγονός που έκανε το δανεισμό επικίνδυνα ακριβό και έφερε στην επιφάνεια το ελληνικό «τρίγωνο της απελπισίας», δηλαδή υψηλό δημόσιο χρέος, υψηλό έλλειμμα ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, υψηλό έλλειμμα γενικής κυβέρνησης. Ένα είναι φανερό, ότι για κανέναν από τους τρεις δεν φαίνεται η διεθνής κρίση.

Απαιτείται μακροπρόθεσμος σχεδιασμός δημοσιονομικής, διαρθρωτικής και θεσμικής προσαρμογής. Εφάπαξ πρόχειρα μέτρα, η ανακοίνωση βραχυπρόθεσμων επιλογών κάτω από την πίεση των Βρυξελλών και η κατά περίπτωση ωραιοποίηση ή δραματοποίηση της κατάστασης, απλά επιτείνουν τα αδιέξοδα. Κάτι τέτοιο δεν επιχειρήθηκε καν από την κυβέρνηση. Κάθε δύο μήνες παρουσιάζονται μέτρα, τα οποία γρήγορα ή δεν εφαρμόζονται ή αναιρούνται

Απαιτείται μακροπρόθεσμος σχεδιασμός δημοσιονομικής, διαρθρωτικής και θεσμικής προσαρμογής. Εφάπαξ πρόχειρα μέτρα, η ανακοίνωση βραχυπρόθεσμων επιλογών κάτω από την πίεση των Βρυξελλών και η κατά περίπτωση ωραιοποίηση ή δραματοποίηση της κατάστασης, απλά επιτείνουν τα αδιέξοδα. Κάτι τέτοιο δεν επιχειρήθηκε καν από την κυβέρνηση. Κάθε δύο μήνες παρουσιάζονται μέτρα, τα οποία γρήγορα ή δεν εφαρμόζονται ή αναιρούνται

π.χ. ΤΕΠΜΕ ή φορολόγηση επαγγελματιών, παρουσιάζονται πακέτα χωρίς κοστολόγηση και κυρίως χωρίς να προσδιορίζεται στο τι θα συνεισφέρουν.»

Τρεις συγκεκριμένες προτάσεις διεξόδου

«Μπορεί λοιπόν κάποιος να προτείνει άμεσες παρεμβάσεις χωρίς να τις εντάσσει σ' έναν μακροχρόνιο σχεδιασμό; Δεν θα ήταν ό,τι καλύτερο, αλλά στην ερώτηση: Εσείς τις προτείνετε; θα προσπαθήσω να απαντήσω, τονίζοντας ότι υπάρχει ανάγκη δημιουργικής πολιτικής, τόλμης και υπέρβασης των αγκυλώσεων.»

Α. Μεγάλες δημόσιες επενδύσεις

«Στην παρούσα δυσμενή οικονομική συγκυρία, ο ρόλος των δημοσίων επενδύσεων είναι εξαιρετικά σημαντικός. Απαιτείται βελτίωση της στόχευσης και της διαφάνειας των δημοσίων επενδύσεων ώστε να χρηματοδοτηθούν επενδύσεις που προσελκύουν ιδιωτικά κεφάλαια και έχουν άμεσο αποτέλεσμα στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Μπορούμε να διαπραγματευτούμε άμεσα με την ΕΕ για την επαναφορά του θεσμικού πλαισίου για τα Ολυμπιακά έργα ώστε να ξεκινήσουν άμεσα έργα με στόχο την απορρόφηση του 40% των ευρωπαϊκών πόρων του ΕΣΠΑ (Δ' ΚΠΣ) έως το 2010, δηλαδή ποσό 8 δις ευρώ καθαρού ευρωπαϊκού χρήματος, που θα πέσει στην ελληνική αγορά σε έργα και προγράμματα (μετά από δύο χρόνια μηδενικής απορρόφησης). Έτσι θα μπορέσουν πέρα από έργα, μικρά και μεγάλα σε όλη την Ελλάδα, να υποστηριχθούν δράσεις γύρω από αυτά...»

Β. Ρευστότητα με εξόφληση χρεών 11 δις ευρώ

«Άμεση διοχέτευση ρευστότητας στην πραγματική οικονομία. Υπολογίζεται ότι το χρέος του δημοσίου προς τρίτους, δηλαδή Δήμους και Κοινότητες, κατασκευαστικές και εργοληπτικές εταιρείες, ΟΑΕΔ, Εργατική Εστία και Εργατική Κατοικία, Εταιρείες Πληροφορικής, ευρύτερου δημόσιου τομέα, και φαρμακευτικές επιχειρήσεις ξεπερνάει τα 11 δις ευρώ.

Τα χρέη αυτά (ευρωπαϊκά ή εθνικά) είναι τα δικά μας «τοξικά» που μολύνουν την αγορά μεταθέτοντας το χρέος ο ένας στον άλλον με

κατάληξη το αδιέξοδο χιλιάδων επιχειρήσεων... θα μπορούσε το δημόσιο να εκδώσει ομόλογα για αυτούς στους οποίους χρωστάει οι οποίοι θα μπορούσαν να τα εκταμιεύσουν από τις Τράπεζες. Αυτό σημαίνει ότι τμήμα αυτών θα προκαλέσει αύξηση του χρέους, αλλά πρώτον πρέπει να πούμε την αλήθεια - γιατί είναι χρέος - και δεύτερον να εξηγήσουμε και να αναλύσουμε τι θα αποφέρει στη στήριξη της ελληνικής οικονομίας.»

Γ. Από τα κέρδη, Ταμείο προστασίας εργαζομένων

«Το κόστος της κρίσης να επιμεριστεί τουλάχιστον δίκαια. Υπενθυμίζω ότι σύμφωνα με στοιχεία της ICAP τα κέρδη περίπου 26.000 επιχειρήσεων το 2007 εκτοξεύθηκαν στα 12, 9 δις ευρώ με ρυθμό αύξησης 15 φορές ταχύτερο από το ΑΕΠ ετσίως! Πιστεύω στην δυνατότητα ενός σχεδίου των κοινωνικών εταιριών για την προστασία των εργαζομένων προς όφελος και των δύο. με πρόβλεψη για την δημιουργία ταμείου από τους κοινωνικούς εταίρους, με συνεισφορά των επιχειρήσεων που είχαν συνεχείς κερδοφόρες χρήσεις και που σε συνεργασία με τον ΟΑΕΔ θα καλύπτει τον εργαζόμενο για τις μισθολογικές και ασφαλιστικές του απώλειες. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση και το σχέδιο θα αφορά κάθε εταιρεία χωριστά και θα επιβάλλεται από την πολιτεία με συλλογική διαπραγμάτευση. Κατηγορηματικά όχι στο δόγμα λουκέτο ή απαξίωση της εργασίας. Οι μεγάλες επιχειρήσεις θα πρέπει να υποχρεωθούν να βάλουν ένα μικρό μέρος των τεραστίων κερδών των τελευταίων χρόνων, να δουλέψουν προς όφελος του συνόλου.»

Ούτε οι «μικροί και θορυβώδεις» ούτε οι «κουρασμένοι ηγέτες»

«Κάθε πολιτικός με αγωνία, που αναζητεί βοήθεια στην επιστήμη, στις εμπειρίες του και στις δράσεις των άλλων μπορεί σήμερα χωρίς υπερβολή να βομβαρδιστεί από αντιτιθέμενες θεωρίες και δράσεις. Θέλει κόμματα που να μην έχουν διαφορετικές προεγγίσεις αλλά έχουν προτάσεις κι αξιοπιστία απέναντι στο Λαό αλλά και το διεθνές σύστημα. Το «μικρό και θορυβώδες» κόμμα που αρνείται να βάλει το χέρι στην φωτιά της διακυβέρνησης δεν δίνει πια ελπίδα στην κρίση, όπως δεν δίνουν και οι κουρασμένοι ηγέτες.»

Διακεκριμένος διεθνολόγος και δάσκαλος

«Κι αν βγαίναμε απ' το καβούκι μας;»

Στην αίθουσα «Γ. Κρανιδιώτης» του Υπουργείου Εξωτερικών, έγινε η παρουσίαση ενός νέου βιβλίου για τις Διεθνείς Σχέσεις: «Σύγχρονη θεματολογία και προσεγγίσεις. Αφιέρωμα στον Θεόδωρο Κουλουμπή», με συντονιστή τον Διεθνολόγο κ. Σωτήρη Ντάλη. Του νέου αυτού συλλογικού τόμου, επιμελήθηκαν οι καθηγητές κ.κ. Δ. Τρανταφύλλου, Κ. Υφαντίς και Ε. Χατζηβασιλείου

Η κ. Διαμαντοπούλου που ήταν μεταξύ των παρουσιαστών - με τον κ. Ν. Κωνσταντόπουλο και τον πρέσβη ε.τ. κ. Β. Θεοδωρόπουλο - αναφέρθηκε στον διακεκριμένο διεθνολόγο, κορυφαίο επιστήμονα και δάσκαλο Θεόδωρο Κουλουμπή, και στις έννοιες της «Ήπιος Ισχύος» (Soft Power) και της «Εξυπνης Ισχύος» (Smart Power), οι οποίες αναλύονται στο βιβλίο και αποτελούν τη σύγχρονη τάση στις διεθνείς σχέσεις. Η νέα αυτή οπτική εκφράζεται από τον Αμερικανό Πρόεδρο Μπαράκ Ομπάμα, ωστόσο είναι η Ευρώπη που έθεσε μεν πρώτη τις αρχές αυτές, αλλά δε διαθέτει ακόμη το θεσμικό πλαίσιο και τα πολιτικά εργαλεία για την εφαρμογή αυτής της πολιτικής.

Η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ σημείωσε ότι η παρακολούθηση των συστημικών αλλαγών στη διεθνή αρένα αποτελεί βασικό εργαλείο για τις κυβερνήσεις στη διαμόρφωση και άσκηση εξωτερικής πολιτικής, και διατύπωσε την άποψη ότι σε ό,τι αφορά τη θέση της χώρας μας στο διεθνές σύστημα, κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης ΠΑΣΟΚ την δεκαετία '90, συντελέστηκε μια σημαντική στροφή στην εξωτερική πολιτική που έφερε την Ελλάδα σε πλεονεκτική θέση ως μέρος της λύσης και όχι των γεωπολιτικών προβλημάτων στην ευρύτερη περιοχή. Εξέφρασε την πεποίθηση ότι με την στροφή της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής, την υιοθέτηση του προφίλ του «ήπιου πολιτικού Ισλάμ» και τον νέο ρόλο που επιχειρεί να διαδραματίσει η γειτονική χώρα ως «ενδιάμεσος» στο μεσανατολικό ζήτημα και ως «ρυθμιστής» στην περιοχή, θα έπρεπε να έχουν δημιουργήσει νέες προκλήσεις και νέους προβληματισμούς για την ελληνική διπλωματία, τονίζοντας ότι δυστυχώς «η παρουσία σε διεθνή φόρα δε σημαίνει αυτομάτως και ενεργό συμμετοχή» με κίνδυνο υποκατάστασης του ιστορικού ρόλου της Ελλάδας στη Μέση Ανατολή.

Με την πολυσυλλεκτικότητα των απόψεων που βρίσκουν βήμα μέσα από το νέο συλλογικό τόμο, η κ. Διαμαντοπούλου σημείωσε ότι ο κλάδος των διεθνών σχέσεων εξελίσσεται και αποκτά βάσεις και εργαλεία στη χώρα μας, κάτι που είναι ορατό από την πληθώρα αρθρογραφίας από νέους επιστήμονες. Το γεγονός δε ότι ο κ. Κουλουμπής αρθρογραφεί συστηματικά εδώ και χρόνια, αποτελεί πλούτο για τον δημόσιο διάλογο αφού «η παρουσία με συγκεκριμένο και συνεχή δημόσιο λόγο είναι σημαντική για την αντιμετώπιση του ανθίζοντα λαϊκισμού που παρατηρείται στα θέματα εξωτερικής πολιτικής». Η όσωση της επιστημονικής κοινότητας με την πολιτική, που επιτυγχάνεται μέσω της συνεργασίας με τον ακαδημαϊκό χώρο και τις εξειδικευμένες δεξαμενές σκέψης (Think Tanks), είναι δυνατό να επιφέρει πολύ σημαντικά αποτελέσματα στην ουσιαστική παραγωγή πολιτικής.

Η παρουσίαση του νέου βιβλίου του Καθηγητή και Προέδρου του ΕΛΙΑΜΕΠ κ. Λουκά Τσοούκαλη με τίτλο «Κι αν βγαίναμε απ' το καβούκι μας;» πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Εμπορικού & Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, με συντονιστή τον δημοσιογράφο κ. Α. Παπαχελά. Το βιβλίο παρουσίασαν ο πρώην Πρόεδρος της Κύπρου κ. Γιώργος Βασιλείου και η Βουλευτής και πρώην Επίτροπος ΕΕ κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

Το βιβλίο που αναφέρεται σε σύγχρονα θέματα που απασχολούν την Ελληνική, Ευρωπαϊκή και Διεθνή πολιτική σκηνή η κ. Διαμαντοπούλου χαρακτήρισε ως εξαιρετικά διεισδυτικό βιβλίο που αποτυπώνει την αντίληψη και τη δομημένη πολιτική του άποψη, και ταυτόχρονα καταδεικνύει την εξωστρέφεια του συγγραφέα που υπερβαίνει την ακαδημαϊκή του υπόσταση, μέσα από τα μικρά και σαφή πολιτικά άρθρα που συνθέτουν το βιβλίο.

Αναφέρθηκε σε ένα άρθρο του 2003, στο οποίο ουσιαστικά ο κ. Τσοούκαλης προβλέπει τη σημερινή παγκόσμια κρίση, και σημείωσε ότι η άποψη αυτή δικαιώνεται σήμερα. Ανέφερε όμως, ότι η άποψη πως «η χρηματοπιστωτική κρίση ευθύνεται για όλα» έχει συντηρητικά χαρακτηριστικά, γιατί η κρίση πηγάζει από τις ανισότητες σε παγκόσμιο επίπεδο, τη χρηματοπιστωτική «ελευθεριότητα», την περιβαλλοντική καταστροφή, τα καταναλωτικά πρότυπα και τα μεταναστευτικά ρεύματα.

Στη συνέχεια η πρώην Επίτροπος σημείωσε ότι συμφωνεί απόλυτα με τις φιλοευρωπαϊκές αντιλήψεις του συγγραφέα, ο οποίος ξεπερνά τις δομικές αδυναμίες του Ευρωπαϊκού οικοδομήματος και στέκεται στις αρετές του, όπως η «ήπια ισχύς» της Ευρώπης και η μοναδικότητα του Ευρωπαϊκού μοντέλου διακυβέρνησης. Ενώ σε ό,τι αφορά στα θεσμικά κενά της Ε.Ε., εξέφρασε την πεποίθηση ότι η Ευρώπη θα πρέπει πλέον να αποφασίσει «για το πώς θα συνεχίσει». Αν θα προχωρήσει στην «πολιτική ενοποίηση ή στην ήπια διάλυση» όπως χαρακτηριστικά ανέφερε.

Προσεγγίζοντας τις αναφορές στην Ελλάδα, τόνισε ότι ο λαϊκισμός είναι η «μεγαλύτερη και αθεράπευτη ασθένεια του πολιτικού μας συστήματος» σημειώνοντας ότι ο «Δον Κιχώτισμος» μπορεί μεν να δημιουργεί πρότυπα, αλλά δε φέρνει αποτελέσματα. Αντίστοιχα στην Ελληνική εξωτερική πολιτική, υπογράμμισε ότι η τακτική του «εθνικού τσαμπούκα» και των «βέτο» εφαρμόζεται για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης και λόγω έλλειψης πολιτικής και όχι ως αποτέλεσμα εφαρμοσμένου σχεδίου ουσίας, εκφράζοντας παράλληλα την πεποίθησή της ότι για να βγούμε από το «καβούκι» μας χρειάζεται πολύ δουλειά και μια «κρίσιμη μάζα» ακαδημαϊκών, πολιτικών και κοινωνικών φορέων που θα φέρουν την αλλαγή.»

από το... «Ταξίδι στην Αθήνα τον 18^ο και 19^ο αιώνα»

Ο Ιλισός κυλά ξανά!

Σταθήκαμε ξαφνιασμένοι στη νέα πλατεία Μοναστηρακίου, καθώς αντικρίσαμε την αρχαία κοίτη του Ηριδανού που απρόσμενα αποκαλύφθηκε. Αναρωτηθήκαμε πώς θα ήταν η πόλη, αν αυτός ο ποταμός-χείμαρρος κυλούσε ακόμα στην Αθήνα και ζητήσαμε από τέσσερις νέους, αλλά ξεχωριστούς αρχιτέκτονες να σχεδιάσουν την επιθυμία μας.

Ταξιδεύοντας στο εξωτερικό ή κοιτώντας απλά οδηγούς άλλων μητροπόλεων του κόσμου, θα συνειδητοποιήσουμε ότι στις περισσότερες το στοιχείο του νερού παίζει καταλυτικό ρόλο. Το Λονδίνο, η Ρώμη, το Βερολίνο και το Παρίσι είναι χτισμένα με επίκεντρο τον Τάμεση, τον Τίβερη, τον Σπρέε και τον Σηκουάνα αντίστοιχα.

Η Αθήνα, με τρία μεγάλα ποτάμια μέσα στην περιφέρειά της, οικοδομήθηκε αγνοώντας τα και ρημάζοντάς τα, όπως ακριβώς γίνεται σε οποιαδήποτε τριτοκοσμική πόλη. Δεν υπάρχει φυσικό περιβάλλον, μόνο ένας τιμεντένιος μιμητισμός και ένας ανεξάντλητος υδροκεφαλισμός. Δεν αντιλέγουμε. Και οι άλλες πρωτεύουσες μπορεί να είναι βρώμικες και με ατμοσφαιρική ρύπανση, αλλά έχουν και κάποια σημεία που «αναπνέουν». Τα νερά των ποταμών τους δεν ακούγονται μόνο στα υπόγεια πλημμυρισμένων σπιτιών, αλλά συμμετέχουν στη βουή και στο ρυθμό της πόλης. Το Λυκόρεμα, ο Βουρλοπόταμος, ο Αλασσώνας και ο Βοΐδοπνίκτης δεν έχουν αυτήν τη τιμή. Πόσο μάλλον ο Ιλισός.

«Η ανάπτυξη της πόλης γύρω από το ποτάμι αγνοεί παντελώς τα όρια και τις εντάσεις του, με αποτέλεσμα τη διατάραξη του δίπολου πόλη-φύση και την ασύμμετρη εξέλιξη του κτισμένου σε βάρος του φυσικού τοπίου». Αυτό μας είπαν οι τέσσερις νέοι αρχιτέκτονες που επανασχεδίασαν για λογαριασμό της LIFO τον τρίτο μεγάλο ποταμό του Λεκανοπεδίου, τον Ιλισό. Δούλεψαν από κοινού από τα τέσσερα σημεία που ορίζονται στα οποία σήμερα διαμένουν. Η Χριστίνα Αχτύπη ολοκληρώνει το μεταπτυχιακό της στην Bartlett School of

Architecture στο Λονδίνο. Η Κατερίνα Κούρκουλα το 2008 ολοκλήρωσε τη διπλωματική της στο Πανεπιστήμιο Cooper Union της Νέας Υόρκης. Η Αγγελίνα Μανίτσα είναι και αυτή απόφοιτος της Bartlett School of Architecture και από το 2006 είναι μέλος της ομάδας Divercity. Τέλος, ο Σταύρος Σπυρέλλης από το Νοέμβριο του 2007 εργάζεται στο Παρίσι πάνω στη διδακτορική του διατριβή με θέμα «Κοινωνικοί διαχωρισμοί στο στεγαστικό και το εκπαιδευτικό δίκτυο της μητροπολιτικής περιοχής της Αθήνας».

Ιλισός 5ο αιώνας π.Χ.-2009

Ο Ιλισός «εμφανίζεται» πρώτη φορά σε επιγραφές τον 5ο αιώνα π.Χ. Πηγάζει από τις βορειοδυτικές πλαγιές του Υμηττού και χύνεται στο Φάληρο. Οι αρχαίοι πίστευαν πως στις όχθες του κατοικούν οι Μούσες και κοντά στο βωμό των Ιλισιάδων (στις Μούσες), κάτω από έναν πλατάνο, δίδασκε ο Σωκράτης τους μαθητές του. Ο ποταμός χρησίμευε ως ένα φυσικό όριο της πόλης, διαδραματίζοντας έτσι σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της ζωής των αρχαίων Αθηναίων. Όλα αυτά τα ωραία γίνονταν βέβαια μέχρι το 1948, που άρχισε να κατασκευάζεται η λεωφόρος Βασιλέως Κωνσταντίνου. Μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1960 είχε καλυφθεί σε μεγάλο βαθμό και η κοίτη του έγινε κατά το μεγαλύτερο μέρος της υπόγεια. Το 1969, όταν η Νάνα Μούσχουρη τραγουδούσε το ομώνυμο τραγούδι του Μάνου Χατζιδάκι, ήδη οι Αθηναίοι είχαν αρχίσει να ξεχνάνε τον Ιλισό. Εξού και το ερώτημα «πώς το λεν τον ποταμό;». Το μόνο σημείο που έχει μείνει σήμερα ανέπαφο αλλά εγκαταλειμμένο είναι μερικές εκατοντάδες μέτρα στο ύψος της Καλλιθέας.

Ιλισός 2009

Η ομάδα αντιμετώπισε τον ποταμό ως χείμαρρο. Όπως και είναι, άλλωστε. «Ορμητικός κατά τη διάρκεια του χειμώνα, ήρεμος το καλοκαίρι, υπερχειλίζει και στερεύει σε μια μη-γραμμική πορεία.

Ο όγκος και η ορμή του νερού που παραμένει στην κοίτη του αγγίζουν δύο ακραίες καταστάσεις και απαιτούν ιδιαίτερο χειρισμό για την αξιοποίησή του». Στην πρώτη πρότασή τους μας δείχνουν πώς θα μπορούσε ο ποταμός να επανακτήσει τη σχέση του με την πόλη με τα τωρινά δεδομένα. Παρατηρούμε πως γύρω από τα ποτάμι εγκαθίσταται ένα σύμπλεγμα από κατοικίες, χώρους πρασίνου και αναψυχής, πολιτιστικά κέντρα αλλά και καταστήματα. **Ο κόσμος θα έπινε τον καφέ του by the river στο Νέο Κόσμο και στην Καλλιθέα, θα πήγαινε θέατρο με τη Βάρκα στο Μέγαρο Μουσικής και τα ζευγαράκια θα έκαναν ρομαντικές βολτούλες με θέα τους Στύλους του Ολυμπίου Διός.** Ένα ολόκληρο κομμάτι από το κέντρο της Αθήνας μέχρι το Φαληρικό Δέλτα θα ανάσαινε περιβαλλοντικά, δίχως να χάσουμε ούτε σε κατοικίες αλλά ούτε σε εμπορικά κέντρα.

Ιλισός 2200

Η ομάδα επανασχεδίασε Ιλισού το πήγε λίγο πιο μακριά το θέμα, προσπαθώντας να προσφέρει μια διαφορετική οπτική του ποταμού στα δισέγγονα των εγγονιών μας. Σύμφωνα λοιπόν με την πρότασή τους, το 2200 ο ποταμός θα πρέπει να επανακτήσει το χαρακτήρα που είχε στην αρχαιότητα. Επιστρέφει στην πόλη και παραχωρείται στους κατοίκους της, όχι μόνο ως τοπίο αλλά ως ένας τόπος διάδρασης της φύσης, της τεχνολογίας και του πολίτη. Το ποτάμι είναι ένας ζωτικός οργανισμός που επηρεάζει και συνδιαμορφώνει το αστικό τοπίο. Μέχρι τότε, βέβαια, έχουμε καιρό. Κοιτώντας την κοίτη του Ηριδανού στο Μοναστηράκι μπορούμε ακόμα να ονειρευόμαστε.

Από το βήμα της Βουλής

«Πόσο κοστίζει να είσαι Έλληνας»

Η κυβέρνηση στο Νόμο 3731/08 για τη Δημοτική Αστυνομία που ψηφίστηκε στις αρχές Δεκεμβρίου 2008 στη Βουλή, αποφάσισε την απόδοση του καθεστώτος του «επί μακρόν διαμένοντος» στα παιδιά των μεταναστών που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και τελείωσαν το γυμνάσιο με την ενηλικίωση τους.

Το ΠΑΣΟΚ τότε κατά την συζήτηση στην ολομέλεια της Βουλής, έκανε σαφές, ότι έχει μια εντελώς διαφορετική αντίληψη από την Κυβέρνηση στα θέματα μεταναστευτικής πολιτικής και κατ'επέκταση και στη διάταξη που αφορά την άδεια μακράς παραμονής στα παιδιά των μεταναστών. Υποστηρίξε την ανάγκη αντιμετώπισης όλων αυτών των παιδιών ως πολίτες αυτής της χώρας με πλήρη δικαιώματα. Ωστόσο, η κυβέρνηση με τις ψήφους της κυβερνητικής πλειοψηφίας δημιούργησε ένα καθεστώς που δίνει κάτω από ειδικές προϋποθέσεις την άδεια μακράς παραμονής. Έτσι μια γενιά 110.000 νέων ανθρώπων που βρίσκονται στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα - πολλά από αυτά αριστεύουν - οι οποίοι επί της ουσίας είναι Έλληνες, έχουν γεννηθεί ή και μεγαλώσει στην Ελλάδα, μιλούν ελληνικά, γνωρίζουν την ελληνική ιστορία, είναι ενταγμένοι στην ελληνική κοινωνία, δεν θα έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους Έλληνες συμπατριώτες τους.

Μετά από την ψήφιση τριών νόμων τα τελευταία χρόνια, η αντίληψη της κυβέρνησης για τα θέματα της μετανάστευσης επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά με την Υπουργική Απόφαση με ημερομηνία 27 Ιανουαρίου 2009 που καθορίζει τα δικαιολογητικά που χρειάζεται ένας νέος για να πάρει την ιδιότητα του επί μακρόν διαμένοντος.

Πέραν από κάθε λογική ισοτιμία και ισονομίας για να λάβει κάποιος την εν λόγω άδεια - καθεστώς, υποχρεούται να πληρώσει παράβολο 900 ευρώ.

Η κυβέρνηση με την απόφαση αυτή ουσιαστικά δεν παραχωρεί δικαιώματα, αλλά τα «πουλάει» και μάλιστα πανάκριβα σε μαθητές, φοιτητές και νέους εργαζομένους.

Δεν ξέρουμε πραγματικά τι είναι χειρότερο στην προκειμένη περίπτωση: το άδικο, αναίτιο και υπέρογκο παράβολο ή ο τρόπος με τον οποίο μεθοδεύτηκε η επιβολή του (υπουργική απόφαση επί τροπολογίας σε νόμο για τη Δημοτική Αστυνομία). Κάπως έτσι αντιμετωπίζει η κυβέρνηση τα παιδιά των μεταναστών. Με συνοπτικές και αδιαφανείς διαδικασίες, μέσα από τροπολογίες σε άσχετους νόμους και υπουργικές αποφάσεις που αποτρέπουν ακόμα και την παραμικρή δημόσια συζήτηση για το μείζον ζήτημα του «ρατσισμού από την κούνια».

Το εν λόγω θέμα δεν είναι μόνο οικονομικό για τα παιδιά αλλά ηθικό και πιστεύουν ότι ανήκουν, θέλουν και πρέπει να ανήκουν στην ελληνική κοινωνία και θεωρούν αυτονόητο ότι πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα, και επειδή το γεγονός ότι κάποιος γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ελλάδα δεν σημαίνει τίποτα αν δεν έχει 900 ευρώ.

Για όλα τα παραπάνω οι Βουλευτές Αννα Διαμαντοπούλου και Χάρης Καστανίδης κατέθεσαν ερώτηση στον Υπουργό Εσωτερικών και ζητούν να πληροφορηθούν:

- Με ποια κριτήρια αποφασίστηκε το ποσό των 900 € για μια μεγάλη κοινωνική ομάδα, όπως είναι τα παιδιά των μεταναστών και μάλιστα σε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία, δεδομένου ότι δεν προβλέπει κάτι ανάλογο η σχετική κοινοτική οδηγία?
- Με τη νομοθετική της πρωτοβουλία η κυβέρνηση θέλει να δώσει πραγματικά δικαιώματα στα παιδιά δεύτερης γενιάς επειδή τους ανήκουν ή τα αντιμετωπίζει σαν τυπικούς μετανάστες?

Πράσινη ανάπτυξη για απάντηση στην κρίση

Αντίστοιχα, η λειτουργία του «ναυαγοσώστη» αφορά την οργανωμένη παρέμβαση για την κρίση στην επόμενη διετία.

Σήμερα απαιτείται άμεση δημόσια παρέμβαση, μεγάλης έκτασης, σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο που να αντιμετωπίζει τα καυτά προβλήματα λειτουργίας της οικονομίας και ταυτόχρονα να θέτει βάσεις για την επόμενη μέρα.

Δημόσια παρέμβαση, όμως, δεν σημαίνει ευκαιριακή διάθεση πόρων. Σημαίνει κανόνες και χρήματα. Κανόνες που θέτουν το πλαίσιο λειτουργίας, εποπτείας και ελέγχου της αγοράς, με καθυστερήσεις και διαφανείς όρους. Δημόσιο χρήμα σε δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις στην κοινή κατεύθυνση της Πράσινης Ανάπτυξης, της στήριξης της απασχόλησης, της τόνωσης της ζήτησης και της δημιουργίας «πίτας» για δίκαιη διανομή.

ο δανεισμός
πρέπει να επιστρέφει
ως ανάπτυξη

Αναζητούμε χρήματα, την ώρα που έχουμε μηδενική απορρόφηση των πόρων του ΕΣΠΑ! Η κρίση επιβάλλει άμεση (2009-2010) απορρόφηση τουλάχιστον του 40% του ΕΣΠΑ (δηλαδή 8 δις €) σε δημόσιες επενδύσεις με περιβαλλοντικό προσανατολισμό. Η εθνική συμμετοχή 1,8 δις, με απόφαση της Ε.Ε. μπορεί να μετακινηθεί χρονικά. Θα μπορούσε να καλυφθεί ακόμη και με δανεισμό. Ο δανεισμός - που σημαίνει αύξηση του ελλείμματος - έχει νόημα και διαπραγματευτική δύναμη όταν επιστρέφει ως ανάπτυξη. Αντίθετα ο δανεισμός π.χ. για προεκλογικές «προσλήψεις» απλά, μεγαλώνει τα αδιέξοδα.

Ας αναφέρουμε όμως ένα παράδειγμα για να γίνουν πιο κατανοητά τα παραπάνω: Πρόγραμμα επιδότησης για βελτιωμένη ενεργειακή απόδοση όλων των κτιρίων σε όλες τις περιοχές της χώρας. Με αυτό άμεσα εξασφαλίζεται δουλειά σε περισσότερα από 300 επαγγέλματα, δίνεται ζωή σε μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις σε όλες τις περιοχές της χώρας και ταυτόχρονα παρέχεται υψηλή ποιότητα στη κατασκευή. Με την ολοκλήρωση κάθε έργου έχουμε μείωση σε ενεργειακές ανάγκες μέχρι και 50% - δηλαδή μείωση σε κόστος αλλά και περιβαλλοντική επιβάρυνση, ενώ δεν παραλείψω την τεχνολογία που αποκτούν όσοι εμπλέκονται στις σχετικές εργασίες και έργα. Με άλλα λόγια, πρόκειται για ένα επενδυτικό πλαίσιο με πολλαπλασιαστικά οφέλη και αύξηση του ΑΕΠ, στην λογική της πράσινης ανάπτυξης....

να κάνουμε
τη δυσκολία ευκαιρία
αλλάζοντας πορεία

Το Πανεπιστήμιο Princeton δίνει για τη κρίση δύο ορισμούς:

- α) Μια ασταθής κατάσταση μεγάλου κινδύνου και δυσκολίας
 - β) Ένα σημείο καμψής σε μια πορεία.
- Μπορούμε (αυτή είναι άλλωστε και η επιτομή της πολιτικής ευθύνης) να κάνουμε τη δυσκολία ευκαιρία, αλλάζοντας πορεία.

Κάτι έχουμε να κάνουμε στις 7 Ιουνίου

25 Δεκεμβρίου Χριστούγεννα, 29 Φεβρουαρίου Απόκριες, 25 Μαρτίου εθνική επέτειος, 7 Ιουνίου; Μήπως είναι κάποια γιορτή; Κάποια αργία; Διακοπές; Όχι πολύ νωρίς. Τι έχω να κάνω στις 7 Ιουνίου; Αυτή η φανταστική, αλλά με ουσιαστική πολιτική βάση, ιστορία αναδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο πως αντιμετωπίζουμε τις Ευρωπαϊκές Εκλογές. Τα εθνικά πολιτικά κόμματα, τα ΜΜΕ, αλλά και οι ίδιοι οι πολίτες τις έχουν μετατρέψει σε διαδικασία δεύτερης ταχύτητας. Όμως η απογοητευτική κατάσταση στην Ελλάδα μπορεί να αποτελέσει τον καθρέφτη για τη γενικότερη εικόνα στην Ευρώπη;

Οι Ευρωπαϊκές εκλογές είναι ίσως οι πιο σημαντικές υπερεθνικές εκλογές που διεξάγονται στον πλανήτη μας. Ενώ βρισκόμαστε μία ανάσα από τις πιο κομβικές ίσως εκλογικές διαδικασίες, και ενώ το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αναλαμβάνει καινούριες και πολύ σημαντικές εξουσίες, οι πολίτες γυρίζουν με γεωμετρική πρόοδο της πλάτης τους στην Ε.Ε. Γιατί;

Πρώτον, η εθνοποίηση των εκλογών και η απουσία Ευρωπαϊκών δημοσφαιρών. Η agenda κυριαρχείται σε συντριπτικό ποσοστό από εθνικά ζητήματα. Άμεσο αποτέλεσμα αυτού είναι η πλειονότητα των πολιτών και των δυνητικών ψηφοφόρων να μένει στο σκοτάδι όσον αφορά την ουσία των πολιτικών ζητημάτων και των αποφάσεων που λαμβάνονται σε υπερεθνικό επίπεδο. Οι ίδιοι οι ψηφοφόροι χρησιμοποιούν τις Ευρωπαϊκές εκλογές με τιμωρητικό τρόπο έναντι των Κυβερνήσεων τους. Εξίσου σημαντικό ζήτημα είναι και ο τρόπος με τον οποίο τα κόμματα δημιουργούν τις λίστες των υποψηφίων. Χρησιμοποιούνται πρόσωπα που εξυπηρετούν τους εθνικούς πολιτικούς σκοπούς και συσχετισμούς, με αποτέλεσμα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να φαντάζει ως ένα εργαστήριο αλχημιστών, και πολλοί Ευρωπαϊκοί βουλευτές, οι οποίοι στην θητεία τους παρήγαγαν σημαντικό έργο, να μην ξανασυμμετέχουν στις λίστες.

Δεύτερον, το δημοκρατικό έλλειμμα και η μη γοητεία της Ε.Ε. Το σημαντικότερο ίσως πρόβλημα για την Ε.Ε. είναι το ζήτημα του δημοκρατικού ελλείμματος. Η αίσθηση δηλαδή που έχουν οι πολίτες ότι οι αποφάσεις στην Ε.Ε. λαμβάνονται ερήμην τους. Οι πολίτες θεωρούν ότι η ψήφος τους δεν θα αλλάξει τίποτα στις Ευρωπαϊκές εκλογές και για αυτό επιλέγουν να μην συμμετέχουν, δημιουργώντας, με αυτό τον τρόπο, ένα κενό δημοκρατικής νομιμοποίησης, Βεμπεριανού τύπου στην Ε.Ε. Η τεχνοκρατική και γραφειοκρατική Ε.Ε. δεν εμπνέει τους πολίτες και περισσότερο τους νέους. Το πρόταγμα του «κώρου ειρήνης» των λειτουργιστών δεν έχει καμία γοητεία για τους πολίτες πλέον. Εκλογές χωρίς πρόταγμα δεν μπορούν να έχουν και συμμετοχή.

Όμως αν και οι απαισιοδοξοί έχουν σχεδόν πάντα δίκιο, οι αισιόδοξοι είναι αυτοί που έγραψαν την ιστορία, όπως έλεγε και ο Karl Popper. Το ιστορικό χαμηλό των εκλογών του 2004, ύψους 45,6% πρέπει να ανατραπεί. Η Ε.Ε. αντιμετωπίζει δύο μεγάλες προκλήσεις σχετικά με τις Ευρωπαϊκές εκλογές, αλλά και με τη διαδικασία της Ολοκλήρωσης γενικότερα. Του Εμπνέει και του Επικοινωνείν. Η δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Πατριωτισμού είναι ο στόχος και περνά μέσα από τον Ευρωπαϊκό Δήμο και την Ευρωπαϊκή Ταυτότητα. Ένα νέο όραμα χρειάζεται. Η Ευρώπη της Ειρήνης πρέπει να δώσει τη θέση της στην Βιώσιμη Ευρώπη. Η Δημοκρατική και η Κοινωνική Ευρώπη, η Ευρώπη των Πολιτών είναι αυτή που θα γοητεύσει και πάλι τους πολίτες. Η οικονομική κρίση, τα κενά διακυβέρνησης και η προσπάθεια διαχείρισης έδειξαν το δρόμο. Ενισχυμένη διακυβέρνηση, προωθημένες πολιτικές, επιτάχυνση της εμβάθυνσης. Το Επικοινωνείν; η Ευρωπαϊκή Δημόσια Σφαίρα πρέπει να πάρει το νήμα από εκεί που το άφησε ο Barack Obama, και το ρεκόρ συμμετοχής στις εκλογές των ΗΠΑ, από τα νέα ΜΜΕ και τη σύγχρονη πολιτική αφήγηση.

Τριαντάφυλλος Καρατράντος
<http://euro2009-gr.blogspot.com/>

Συνέντευξη από σελ. 1

πρώτα ναυαγοσώστης και μετά γιατρός

Οι οικονομίες πολλών κρατών οδηγούνται σε κατάσταση πνιγμού και σε μια τέτοια περίπτωση χρειάζεται πρώτα ναυαγοσώστης και μετά γιατρός, τόσο σε διεθνές όσο και σε εθνικό επίπεδο. Γι' αυτό και ενώ τα μέτρα έχουν χαλαρώσει και οι πολιτικές έχουν ανατραπεί, η αποτελεσματικότητα των μέτρων παραμένει αβέβαιη.

Τίθεται λοιπόν το ερώτημα: στην δίνη της κρίσης όπως την βιώνουμε στην Ελλάδα, η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για το πράσινο μοντέλο ανάπτυξης είναι ο «ναυαγοσώστης» ή ο «γιατρός»;

«βλέποντας και κάνοντας»
σπαταλάς
δυνάμεις και χρήμα

Η ανυπαρξία σχεδίου για την πορεία και προοπτική της χώρας την τελευταία πενταετία, με μειωμένες δημόσιες επενδύσεις, όχι μόνο στο κοινωνικό τομέα (παιδεία, υγεία κλπ) αλλά συνολικά στις δημόσιες υποδομές - με συνέπεια να μένουν ανεκμετάλλετοι οι πόροι του ΕΣΠΑ επί δυόμισι χρόνια - άφησαν την χώρα αδικαιολόγητα ανέτοιμη να αντιμετωπίσει τις εξελίξεις. Διότι είναι άλλο η αναπροσαρμογή πολιτικής ενόψει κρίσης - πράγμα που κάνουν οι περισσότερες χώρες- και άλλο οι συνεχείς παλινδρομήσεις, με κορυφαία την ανατροπή του μόλις είκοσι ημερών ψηφισθέντος προϋπολογισμού, αναζητώντας διέξοδο. Με την πολιτική του «βλέποντας και κάνοντας», απλά σπαταλάς δυνάμεις και χρήμα, χωρίς αποτέλεσμα.

πράσινη ανάπτυξη είναι ο «γιατρός»

Η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για την πράσινη ανάπτυξη είναι ο «γιατρός». Είναι η ολοκληρωμένη προσέγγιση μπροστά στις προκλήσεις του σήμερα και του αύριο, που απαντά με συγκεκριμένες επιλογές, όπως:

- **Επένδυση σε καθαρές μορφές ενέργειας**, που όχι μόνο παράγουν αλλά και περιορίζουν τις αρνητικές και δαπανηρές επιπτώσεις της σημερινής διαδικασίας παραγωγής ενέργειας.
- **Παραγωγή ποιοτικών και βιολογικών προϊόντων** διατροφής.
- **Προστασία του φυσικού και αστικού περιβάλλοντος** και μια νέα σχέση τουρισμού-πολιτισμού-περιβάλλοντος.
- **Νέα διαχείριση των φυσικών και ανθρωπογενών πόρων**, από το νερό και τα δάση, μέχρι την οικοδομή και τα απορρίμματα.
- Και βέβαια για όλα αυτά και πάνω από όλα, χρειάζεται **επένδυση στην γνώση, την καινοτομία, τις νέες τεχνολογίες, την έρευνα** με μια λέξη στην Παιδεία.

«ναυαγοσώστης» είναι
η οργανωμένη παρέμβαση
την επόμενη διετία

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.diamantopoulou.gr • Ταχυδρομική Διεύθυνση: Διάκου 20, 11743 - Αθήνα, τηλ.: 210 92 37 536

Σας καλούμε να συμμετάσχετε στο «Διάλογο»

Μηνιαία Εφημερίδα - Διανέμεται Δωρεάν

Ιδιοκτήτης: "Αναπνοή στην πόλη", Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία, Μεγαλοπόλεως 1, Καλλιθέα 176 75, τηλ.: 210 94 31 572
Εκδότης • Διευθυντής: Σωκράτης Σαρινόπουλος • Αλμυρού 1, Αθήνα 104 40 • e-mail: anarpoi@sokratis.eu
Εκτύπωση: UNISSET - Γραφικές Τέχνες Ε.Π.Ε. • Μαυρομικλάη 4, 15 354 Γλυκά Νερά

